Proletari din toate țările uniți-vă!
In luptă pentru cauza lui Lenin și Stalin înainte!

Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VI Nr. 46 (298) ⋆ Miercuri 23 Iunie 1954 ⋆ 4 pag., 15 bani

Planuri de vacanță

Cercetătorii istoriei satului

Bolintinul din Vale e o comună veche, așezată în regiunea București. Despre istoricul ei locuitorii povestesc multe lucruri deosebit de interesante.

Cine din Bolintinul din Vale nu știe, de pildă, că în luna Martie a anului 1821 în comuna Bolentin*) s'o oprit Tudor Vladimirescu cu pandurii lui și a dat o proclamație către locuitorii din București ?

Și câți dintre bătrâni nu amintesc cu obidă că, pe la 1900, în satul Băleanu, sat apropiat de Bolintin, trăia un boier — Băleanu — care avea 586 ha. de pământ, în timp ce toate familiile țărănești la un loc stăpâneau doar 480 ha. ?

Despre viața trudită de demult ca și despre viața nouă care s'a născut cu aproape 10 ani în urmă în comună, pot povesti multe, bătrânii și cei mai puțin vârstnici, deopotrivă.

Cine-o vrea însă să afle în vara asta istoria bogată și interesantă a Bolintinului din Vale poate să-i întrebe chiar pe pionierii din tabăra de curte a comunei, că și ei vor ști să-i spună multe. Asta, pentrucă pionierii și-au propus ca în vacanță să cerceteze pe'ndelete cum s'a născut comuna, ce fapte mai însemnate sunt legate de numele ei. Copiii vor alcătui un album cu însemnări despre comună, fotografii, desene, toate rezultatele cercetărilor lor.

O, dar vacanța e lungă și planul pionierilor din Bolintinul din Vale cuprinde încă multe acțiuni ! Dar mai bine să-i lăsăm chiar pe ei să povestească despre ceea ce mai au de gând să facă în vacanță.

La Argeș

povestește Dan Nicolae

La marginea comunei curge Argeșul. In zilele călduroase de vară mergem deseori la râu să ne scăldăm. Și anul trecut plecam în grupuri mari, fugeam până la mal, apoi ne aruncam în apă, înotam, ne fugăream prin apă. Unii dintre noi însă abia se deslipeau de malul râului ; le era teamă, căci nu știau să înoate.

Vara aceasta însă, negreșit trebuie să învățăm toți să înotăm. Eu am să-i învăț pe prietenii mei Ștefan și Ion, Niculina Ciobanu o s'o învețe pe Paulica. Intr'un cuvânt, toți cei care știm să înotăm îi vom învăța pe tovarășii noștri neînotători.

Ei, dar tot atât de plăcut ca zbenguiala în Argeș e pescuitul. Ne-am și pregătit undițe și cârlige bune. Stegărescu Gheorghe n'a prea avut ce pregăti : el e mare meșter la prinsul peștelui cu mâna. Cât ai clipi, îți scoate o mreană sau un clean de sub pietrele gârlei Sabar.

La colectivă

povestește
Badea Alexandru

In Bolintinul din Deal,, comună vecină cu a noastră, este o gospodărie colectivă. Abia așteptăm s'o vizităm. O să mergem acolo, o să vedem cum lucrează colectiviștii și-o să le arătăm și noi cât suntem de pricepuți la joc și cântec. (Pentru asta cercul nostru artistic se pregătește de pe-acum). Nu-i vorbă dacă o să fie ceva de lucru și pentru noi, o să vadă tovarășii colectiviști că și la treabă suntem pricepuți.

Va fi frumoasă vacanța noastră!

povestește Anton Niculescu

Am fost zilele astea prin zăvoi să căutăm locul unde vom aprinde primul nostru foc de tabără.

Ce aproape sunt zilele vacanței ! Curând vom porni iar în excursii, vom strânge flori de tei, mușețel și tot felul de alte plante medicinale. Va fi nespus de frumoasă vacanța noastră !

Ei, dar pionierii din Bolintinul din Vale ar putea povesti atâtea despre planurile lor pentru vară încât s'ar umple toată gazeta. Ar mai spune și despre concursurile lor sportive, și despre faptul că și-au pus în gând să construiască aero și navomodele, și despre felul în care vor continua munca în grădina școlii. Dar să-i lăsăm acum. In timpul vacanței ei ne vor trimite vești iar gazeta le va publica.

Stela JUCAN

*) numele vechi al comunei

„Știi mata, Moș Munte..."

I

Iar mă poartă trenul, bun prieten,
Către rămurișul cel de cetini...
Iar cobor în gara cât ghiocul
Care'n pisc de munte-și află locul...

— Bun găsit, Moș Munte, iar venii,
Facem iarăși tabără pe-aci !
Ce mai vești-povești ai să ne spui,
Intâmplate'n lungul anului ?
Coaptă-i mura prin desișuri oare ?
Moș Martin îi dă, cumva, târcoale ?
(Nu că ne'nspăimântă Moș Martin,
da'ntrebăm și noi, așa, să știm...)

II

Despre noi, să știi mata, Moș Munte,
C'am avea să-ți spunem tare multe.

Anul ăsta l-am sfârșit cu bine,
Catalogul note bune ține,
Și cu sportul foarte bine stăm :
Școala noastră-i prima din oraș !
Volei, mai ales, grozav jucăm, —
Nici la fotbal însă nu ne dăm,
Că avem niște înaintași...

Iată, noi ne-om ridica'n curând
Corturile'n crângul de-astă vară,
Și ni-i vedea iarăși colindând
Codrii tăi, din zori și până'n seară !

III

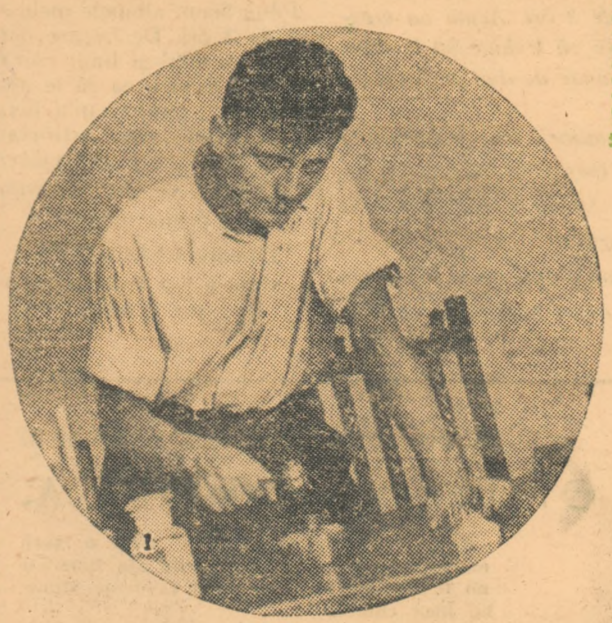
Deci, să afle păsările toate
Și-apoi veverițele roșcate,
Cerbii, căprioarele și urșii, —
Că-i chemăm să fie'n crâng și dânșii
Când și-o'nvolbura diseară creasta
Primul nostru foc din vara asta !

...Focul nostru... Știi mata, Moș Munte,
Doar an-vară petrecuși la multe !

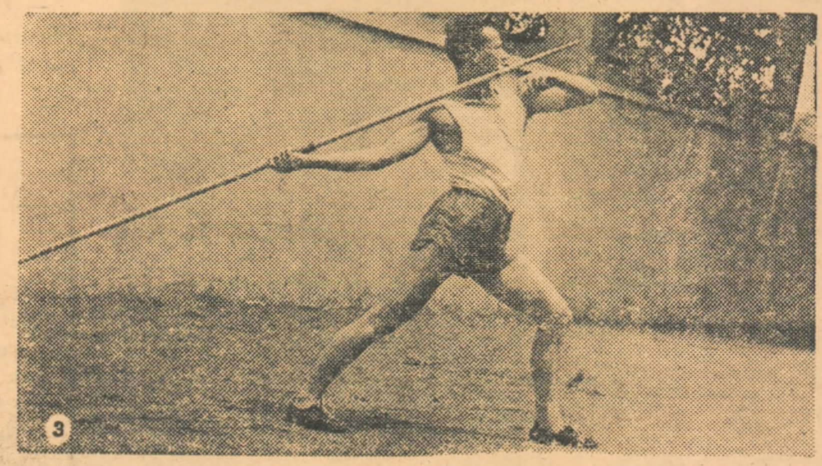
Al. Ovidiu ZOTTA

La sfârșit de an școlar

Dan Stoian (foto. 2) e în anul IV B. In cei patru ani în care a învățat la Școala medie tehnică de cultură fizică el și-a oțelit mușchii, a devenit un sportiv bun. Iată-l acum la examenul de probe practice pregătindu-se să arunce greutatea.

Examenele de sfârșit de an sunt în plină desfășurare și la Școala medie tehnică de cultură fizică din București. In săli diferite, băieți și fete rezolvă probleme de matematică, fac experiențe de fizică, de chimie, își arată măestria la gimnastică, la atletism.

Viitorii profesori de Cultură fizică nu trebuie să aibă numai forță fizică și o bună pregătire sportivă, ei trebuie să fie oameni culți, cu cunoștințe multilaterale.

Popescu Nicolae din anul II B (foto 1) a primit subiectul pentru examen și acum liniștit începe să lucreze experiența de chimie.

Astăzi Cristea Constantin (foto 3) ar vrea să arunce cu sulița mai departe decât oricând. Doar astăzi dă examen de sfârșit de an.

Popa Eufrosina (foto. 4) e elevă în anul IV B. De câte ori a făcut exerciții la aceste paralele, câtă muncă a depus ca să-și perfecționeze măestria sportivă ! Acum, la examen, execută foarte bine exercițiile la paralele inegale.

RÂNDURI CĂTRE PRIETENI DRAGI

Drag pionier sovietic

Eu nu te cunosc anume,
Nu știu care-i al tău nume.
Dar știu că țara căreia îi ești fiu
Zdrobind pe fasciștii cei lași și haini
Adus-a în țara mea dragă lumini.
Iți scriu căci te iubesc ca pe un frate
Și pentrucă te simt mereu aproape.

In orice faptă-mi ești exemplu viu
Și'n toate ca și tine vreau să fiu.
Iți scriu în zile calde de vară
Când ne'nflorește întreaga țară.
Și te rog prietene drag de departe
Să îmi primești salutul cald, de frate.

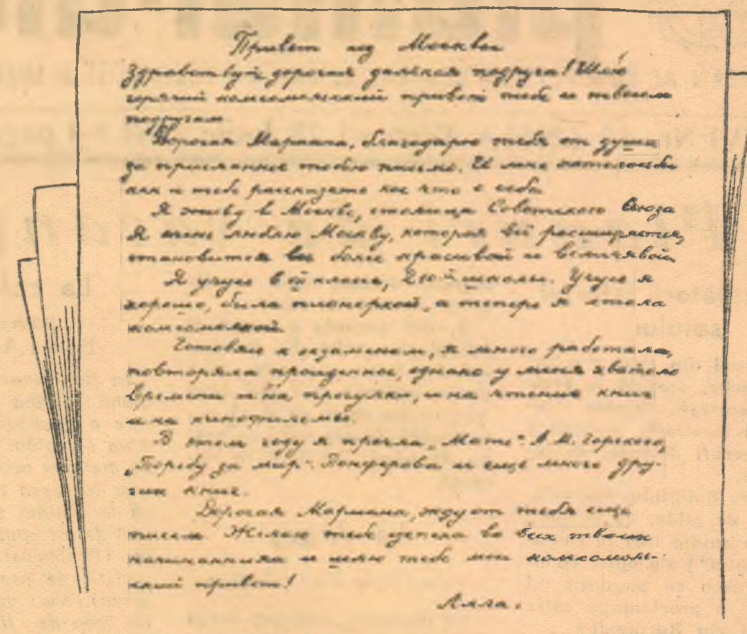
Marin DOGEANU
cl. a III-a. Școala
de 7 ani de băieți nr. 3 Lugoj

Scrisoare din Moscova

O scrisoare a călătorit din Moscova spre București. Poștașul a adus-o la mine acasă și nici nu vă pot spune câtă bucurie mi-a făcut!

Prietena mea Alla Buiatova, elevă a unei școli din Moscova, îmi răspundea la scrisoarea trimisă. Am citit-o cu răsuflarea tăiată și am trimis-o apoi la „Scânteia pionierului" ca s'o citiți și voi, prieteni.

Mariana NAVARLIE
clasa a VIII-a
Centrul Școlar 2-10-13
București

Привет из Москвы
Здравствуй, дорогая далекая подруга! Шлю горячий комсомольский привет тебе и твоим подругам.
Дорогая Мариана, благодарю тебя от души за присланное тобою письмо. И мне хочется как и тебе рассказать кое что о себе.
Я живу в Москве, столице Советского Союза. Я очень люблю Москву, которая всё расширяется, становится всё более красивой и величавой.
Я учусь в 8-ом классе, 210-й школы. Учусь я хорошо, была пионеркой, а теперь я стала комсомолкой.
Готовясь к экзаменам, я много работала, повторяла пройденное, однако у меня хватало времени и на прогулки, и на чтение книг и на кинофильмы.
В этом году я прочла „Мать" А. М. Горького, „Борьбу за мир" Панферова и еще много других книг.
Дорогая Мариана, жду от тебя еще письма. Желаю тебе успеха во всех твоих начинаниях и шлю тебе мой комсомольский привет!
Алла.

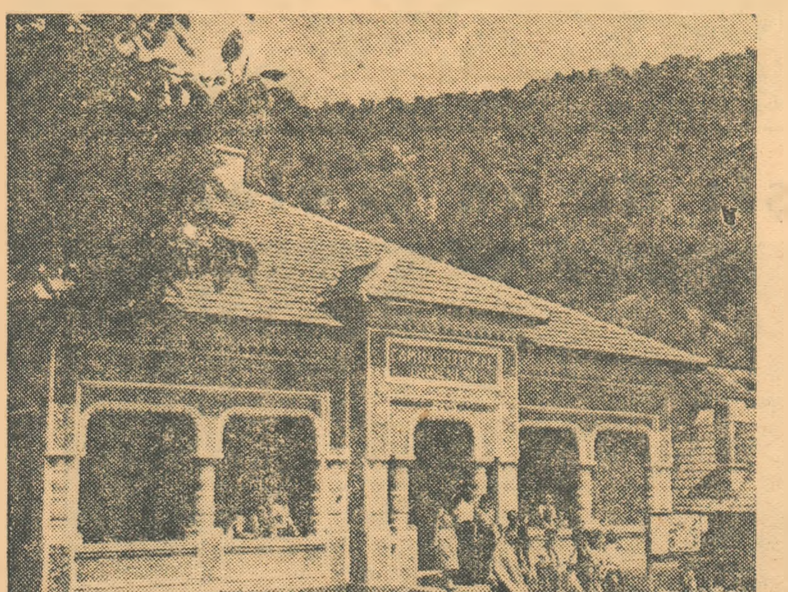
Prin patria noastră dragă

In cinstea măreței aniversări

Ziarele care au aparut Sâmbătă 19 Iunie au răspândit în toată țara vestea că muncitorii din 13 întreprinderi din Capitală, printre care cei dela uzinele metalurgice „Vasile Roaită", întreprinderile metalurgice „21 Decembrie", uzinele „Tudor Vladimirescu" și-au luat angajamente de munca sporită în cinstea marei sărbători a zilei de 23 August. Printre alte angajamente metalurgiștii dela întreprinderea „21 Decembrie" și-au propus ca în ziua de 22 August sa lucreze în contul zilei de 10 Septembrie, cei dela uzinele metalurgice „Vasile Roaită" să reducă rebuturile la piesele turnate din fontă, de asemenea să trimită regulat echipe de muncitori pentru sprijinul S.M.T.-urilor și G.A.S.-urilor pe care le patronează. Textiliștii dela uzinele „7 Noembrie" și-a propus printre altele ca dela 1 Iunie până la 23 August să dea 5000 kg. fire bumbac și 40.000 m. p. țesături peste plan. Fiecare dintre întreprinderi arată că va desfășura întrecerea pentru ca producția să fie de cât mai bună calitate, cu un preț cât mai redus.

Cele 13 întreprinderi din Capitală cheamă la întrecere în cinstea zilei de 23 August pe muncitorii, tehnicienii, funcționarii din toată țara. Chemarea lor a avut un mare răsunet. Foarte multe colective de muncitori din Capitală și din țara au și răspuns cu însuflețire chemării.

Oamenii muncii din țara noastră, în trecut exploatați și asupriți, arată încă o data, cu prilejul glorioasei aniversări, bucuria de a trăi într'o țară liberă unde ei înșiși sunt stăpâni. Ei se străduiesc să îndeplinească programul de măsuri economice trasat de partid și guvern pentru ca viața noastră să fie tot mai îmbelșugată, tot mai bună.

Inainte de venirea clasei muncitoare la putere, într'o casă ca aceasta pe care o vedeți, cu pridvorul larg, cu ferestrele luminate, nu putea locui decât boierul, sau poate primarul satului. Astăzi, aici se găsește Căminul Cultural. Duminicile și serile după muncă Căminul răsună de cântecele vesele ale corului, de jocurile echipei de dansuri. Țăranii muncitori din Câineni își petrec aici multe ceasuri plăcute.

Avionul sanitar

Pilotul Cristea Alexandru conduce cu mână sigură avionul. Nu trebuie să piardă nici o clipă. Mai repede, cât mai repede, să ajungă.

Puțin înainte, Dr. Balazs Ștefan, șeful stațiunii „Aviosan"-Oradea îi iscălise ordinul de transport. Să ducă urgent cu avionul sanitar pe muncitoarea Magyar Elena dela Șimleul-Silvaniei, la policlinica din Cluj. Era un caz grav de meningită.

Și acum iată-l pe pilot la drum... A ajuns la timp.

Bolnava a fost transportată pe bordul avionului, însoțită de Dr. Tabacu dela Șimleu.

La policlinica din Cluj, sub îngrijirea plină de atenție a doctorilor, bolnava s'a însănătoșit.

Ne e dragă munca

Ajutorul nostru

Incă din luna Martie suntem oaspeții de fiecare zi ai gospodăriei colective: ne ducem să îngrijim animalele mici pe care le-a luat în grijă unitatea noastră. La crescătoria de miei îi găsești pe cei din clasa a VII-a care ajută la îngrijirea celor 300 de miei. Noi, cei din clasa a VI-a, avem grijă de viței și de cei 3 mânji care ni-s tare dragi. Pionierii din clasele mai mici au primit în grija lor păsări. Ei le aduc grăunțe și apă, le curăță cotețele. Fiecare detașament din unitatea noastră îndeplinește câte o treabă, caută să fie folositor colectivei.

Gabriela CONSTANDACHE
com. Ciocârlia de Jos, raionul Medgidia

Creștem viermi de mătase

— Din grămăjoara asta de seminţe mărunte vom scoate metri întregi de mătase.

Așa ne-am zis, bucuroși când am primit dela Sfatul Popular 30 gr. de sămânță de viermi de mătase. Am împrăștiat sămânța, într'o cameră aranjată special pentru viermii de mătase, pe foi groase de hârtie.

Am așteptat noi cât am așteptat dar, într'o zi au început să iasă viermii de mătase. De atunci au început pentru noi grijile. Viermii de mătase aduc multe foloase dar au nevoie de hrană multă și proaspătă: noi alergam mereu după frunze de dud și aveam grijă să le dăm de mâncare în fiecare zi de 3 ori. Acum au crescut, așa că trebuie să le aducem frunze de dud de 5 ori pe zi.

Viermilor de mătase le place curățenia și noi ne îngrijim să nu stea măcar o zi în murdărie.

Le pregătim acum rămurele și scânduri subțiri pe care se vor fixa atunci când vor începe să-și țeasă gogoșile.

Pionierii și elevii
școlii de 7 ani nr. 1 Mangalia

Albinele mele harnice

In anul acesta am primit în dar dela bunicul meu un stup de albine harnice. La început nu mă pricepeam cum să le îngrijesc și-mi era frică să nu mă înțepe. Dar sfaturile bunicului m'au ajutat și de data aceasta și am început să înțeleg cum trăiesc, cum lucrează albinele.

Până acum albinele mele au roit de 3 ori. De fiecare dată am prins roiul și l-am pus în alt stup. Pentru ca să le ușurez munca, bunicul m'a învățat să le pun faguri artificiali.

Mie îmi face multă plăcere să mă ocup de ele. In curând o să scot prima miere.

Lilioara CRACIUNAȘ
clasa a V-a Școala de 7 ani nr. 2 Sibiu

Acolo unde stăpânesc capitaliștii

In Brazilia

San-Paolo este un oraș mare, un centru industrial din Brazilia. Cu toate că în uzinele și fabricile de acolo muncitorii lucrează câte 12—16 ore pe zi, ei de-abia au ce mânca.

Nu de mult, sirenele uzinelor din oraș au încetat să mai sune. Trei sute de mii de muncitori au lăsat lucrul și au intrat în grevă. Muncitorii [illegible] se adunaseră în cartierul Mooka. Iși cereau drepturile. Iată însă că detașamente de poliție călări i-au atacat. Caldarâmul străzilor s'a înroșit de sângele muncitorilor, sute de greviști au fost arestați.

Douăzeci și opt de zile a durat greva, dar ea s'a terminat cu victoria oamenilor muncii. Patronii au fost siliți să urce salariile metalurgiștilor, textiliștilor, ale muncitorilor din fabricile de sticlă.

O lecție de geografie în S.U.A.

Republica Populară Chineză este o țară mare, puternică. Statelor Unite ale Americii nu le convine să recunoască existența statului liber chinez.

Desen de **Cik DAMADIAN**

ELEVUL — Pe globul pământesc trăiesc două miliarde patru sute milioane locuitori.

PROFESORUL — Cum? Trăiesc numai un miliard opt sute milioane. Țineți minte: Republica Populară Chineză nu există!

Oare ce meserie-mi voi lua? Ce-mi voi alege?

Din „CE SĂ FIU?“ De V. MAIACOVSCHI

Nu de mult a sosit în redacția noastră o scrisoare. Iată cuprinsul ei:

Dragă redacție,

Acum, la sfârșitul anului, la noi în clasă s'a discutat foarte mult despre meseriile pe care le vom alege. Unii au zis că vor să se facă ingineri, arhitecți, medici. Și-au ales aceste meserii fiindcă — zic ei—sunt cele mai căutate; poți să ajungi repede cunoscut în întreaga țară, ba poate și decorat.

Eu acum nici nu știu ce meserie să-mi aleg. Am eu un plan — să urmez o școală tehnică — dar dacă au dreptate colegii mei înseamnă că trebuie să-l schimb. Singur nu știu cum să fac și de aceea îți cer sfatul.

Emil MARZEA
absolvent al Școlii de 7 ani cu limba de predare română, Sighișoara

Scrisoarea aceasta a fost citită de mai mulți tovarăși. Iată răspunsurile lor:

„Secretul“ gloriei

Când am citit rândurile acestei scrisori mi-au venit în minte anii copilăriei mele. Pe vremea aceea nu-mi făceam niciodată planuri de viitor. La ce bun să-mi fac, când știam ce fel de viață mă așteaptă? Mă gândeam că am să cresc, am să lucrez pe la unul, pe la altul, an de an la fel. Așa s'a și întâmplat. Pământ de-ajuns nu aveam acasă și de aceea munceam pe ogoarele celor „cu stare“ — cum se spunea pe atunci chiaburilor. Să mă gândesc la glorie, la decorație? Dar cui i-ar fi trecut prin minte așa ceva? Plugăritul nici nu era măcar o meserie. Să dai cu sapa, sa seceri, să cari bucatele în curte la chiabur, asta era tot ce trebuia să știi. Ba se mai cerea un lucru: să nu te pricepi deloc la numărătoarea banițelor de cereale care intrau în coșerele chiaburilor.

Cum s'au schimbat toate aceste lucruri în țara noastră, voi știți prea bine. La noi în sat s'a înființat o gospodărie colectivă unde am primit munca de brigadier. Brigada mea trebuia să cultive sfeclă de zahăr. Am muncit pământul în primii ani așa cum am apucat din bătrâni, și am scos 15.000 kg. la hectar.

— Nu se poate așa, ne-au zis tovarășii, 15.000 kg. scoteam noi când munceam individual. Ori gospodăria noastră tocmai de aceea e colectivă ca să obținem roade mult mai bogate.

Și în plan ni s'a trecut să scoatem 19.000 kg. la hectar. Atunci s'a născut în mine dorința de a obține și mai mult. Le-am spus tovarășilor că noi o să recoltăm câte 20.600 kg. de sfeclă la hectar.

Treabă grea, nici vorbă! Dar, mai mult decât atât, se cerea să învățăm. Am urmat atunci diferite cursuri, iar în primăvară am trecut să punem în practică cele învățate. Și câte nu trebuia să știm! Sfecla cere un anumit fel de pamânt, e foarte pretențioasă. Ingrășămintele trebuie date după anumite reguli, pământul trebuie lucrat cu totul altfel decât știam noi de mai înainte. Și care nu ne-a fost mirarea! Toamna am scos 42.000 kg. la hectar. De peste două ori și jumătate mai mult decât recoltasem în primii ani!

...La consfătuirea fruntașilor din domeniul agriculturii care a avut loc la București am fost chemat și eu. Odată cu mine au sosit sute de țărani muncitori din toate colțurile țării. Acolo ne-am povestit noi, unii altora, cum am obținut recolte deosebit de bogate. In acele zile, împreună cu alții, am primit decorația. Ce-am simțit eu atunci, cu greu aș putea să vă spun!

V'am povestit toate acestea nu ca să-mi cunoașteți viața, ci pentru ca să găsesc un răspuns mai potrivit la cele cuprinse în scrisoare. Nu există o meserie anume, care numai pentru fapul că ai ales-o să-ți aducă cinstire și decorații. Munca, pasiunea pentru meseria aleasă, străduința de a afla cât mai multe secrete ale meseriei, toate acestea puse în slujba îmbunătățirii traiului tuturor celor ce muncesc, iată ce îți aduce respect și cinstire.

Ion DOP
brigadier la G.A.C. „Ogorul Roșu“
com. Laslea, reg. Stalin
Decorat cu „Ordinul Muncii“ cl. I-a

Dragostea pentru muncă, dorința de a-i pregăti pe tineri pentru a deveni cât mai folositori patriei, îl însuflețesc în meseria sa pe fruntașul în întrecerea socialistă, Vasile Stan, dela uzinele „Mao Țze dun“ din București.

Răspuns la întrebare

Pe când eram elevă în școala elementară mă întrebam adesea de ce unele firme dela cofetării se intitulau „Arta cofetarilor“. Nu prea pricepeam ce fel de artă ți se cere ca să faci prăjituri și tot felul de dulciuri. Doar și eu făceam prăjituri acasă și niciodată nu m'am gândit să le fac cu „artă“.

Zilele acestea termin Școala profesională de produse zaharoase. Cei doi ani de școală, numeroasele ore de practică, mi-au dat răspuns la întrebarea mea. Intr'adevăr ca să faci prăjituri bune trebuie să ai o pricepere deosebită și multe cunoștințe. Tocmai de aceea îmi place mult meseria aleasă.

Cecilia COTOC
Școala profesională de produse zaharoase și ulei
— București

Sculptor mă fac!

De multă vreme îmi plăcea mie să lucrez diferite ornamente la traforaj. Imi pusesem în gând să mă fac dulgher și de aceea m'am înscris la Școala profesională de construcții. Dar aici am aflat că sunt și alte secții: unele pregătesc zidari, vopsitori, altele electricieni, instalatori sanitari, sculptori. Deosebit de mult mi-a plăcut munca sculptorilor. Acolo m'am și înscris. Acum știu să cioplesc diferite ornamente în marmoră și piatră. E mai greu ca la traforaj dar e mult mai frumos.

V. BODEANU
elev al Școlii profesionale de construcții
București.

„Planuri de viitor“ — Pictură de Pita RUBIN

Când pășești în viață...

Despre băieții din școala noastră aș putea să vă povestesc multe. Sunt veseli, harnici. Dacă stai de vorbă cu Ion Victor, îți spune cu mândrie:

— Voi fi constructor. Aștept cu nerăbdare să mă urc pe schelele șantierelor. Când eram mic nu cunoșteam bucurie mai mare decât să durez în nisip sau argilă case, turnuri, cetăți, poduri lucrate după o „tehnică“ cu totul personală.

Băieți inimoși ca Victor sunt mulți la noi. Dar mi-amintesc și de alții, care au trecut prin școala noastră. Intr'un an au venit să învețe la noi doi prieteni buni. Unuia îi plăceau Matematica și Desenul și venise înflăcărat și hotărît să devie constructor. Celuilalt îi plăceau Științele Naturii. Se vede însă că prietenul său îi vorbise mult despre frumusețea meseriei de constructor și-l convinsese. Altfel nu știu de ce a venit la școala noastră. Băiatul învăța fără tragere de inimă. Așa a mers în primul an. In al doilea an n'a mai venit la noi. Am aflat că s'a dus la o școală agricolă și că acolo dela început, a fost printre cei mai buni elevi. Sunt sigur că acum, după ce a absolvit școala, cutreeră fericit lanurile vreunei gospodării, îngrijind cu dragoste culturile.

Frumoase sunt toate meseriile și toate sunt prețuite în țara noastră. Dar numai cel care-și îndrăgește cu adevărat meseria poate să-i vadă frumusețea și să dea cât mai mult. Voi puteți cere sfaturile tovarășilor profesori, instructori, ale tovarășilor voștri. Aveți posibilitatea să vizitați multe locuri de muncă, să stați de vorbă cu oamenii care au îmbrățișat diferite meserii și care vă arată frumusețea îndeletnicirii alese.

Când vă hotărîți în alegerea meseriei gândiți-vă ce anume vă atrage, unde credeți că veți munci cu drag, cu adevărată pasiune. Acolo munca voastră va fi mai spornică și veți deveni folositori patriei.

Nu vă gândiți că unele meserii au nume mai răsunător decât altele, că despre una se spune că aduce mai multă glorie decât cealaltă. Gloria o capătă fiecare om care muncește cu dragoste în meseria sa. Oare nu e interesant să urmezi la o școală de agricultură, care pregătește zootehnicieni, viticultori, pomicultori? Nu e interesant, de asemenea, să urmezi la o școală tehnică alimentară sau a Ministerului Industriei Ușoare, unde se formează cadre de nădejde în producția de bunuri de larg consum?

Acestea, poate, nu au un nume răsunător, dar în ele se formează, după cum ați văzut, cadre de nădejde în economia țării noastre. Și ce poate să-ți aducă mai multă mulțumire decât faptul că munca ta ajută din plin înfloririi patriei, creșterii bunei stări a oamenilor muncii? Dragostea pentru meseria aleasă, dorința de a fi cât mai folositor patriei, vor fi chezășia succeselor tale în muncă

Ion NANU
Director de studii al Școlii profesionale de Construcții
București

PROFESIA MEA

Cei din stațiunea noastră îmi spun „mama pasărilor“. La început m'am cam supărat, dar m'am obișnuit repede cu acest nume și mi-a trecut supărarea. Dar credeți, copii, că aș putea să fiu altfel? Să vă povestesc numai câteva lucruri.

Inainte de a veni la stațiunea experimentală, n'am crescut niciodată mai mult de 15—20 de păsări. Le cunoșteam așa cum le cunoașteți și voi. Când am venit aici însă, mi s'au dat în grijă mulți puișori de rață, curcă, găină. Toată ziua stăteam între ei. Ii luam în mână, periam puful lor alb-galbui și le spuneam vorbe de alintare. Mâncarea și apa nu le lipseau. Doctorul m'a învățat ce să le dau, cât și de câte ori pe zi. In fiecare dimineață priveam atentă la ei ca să ghicesc cât au crescut peste noapte Dar n'au apucat să crească, și au început să moară. Eram tare mâhnită! Nu știam ce să fac. Am citit niște cărți de specialitate, și am aflat cauza morții: le dădusem mâncare prea uscată în primele zile. Mai târziu lucrurile au mers cum trebuie. Am învățat cum să lucrez la incubator, am selecționat ouăle și le-am așezat în clocitori. Timp de trei săptămâni făceam căldură și măsuram temperatura. Apoi, au ieșit puișorii. Voi știți, dragi cititori, că puii au și ei o mamă, cloșca. Ea le dă povețe și îi apără de dușmani. Dar puișorii mei n'aveau mamă. A trebuit să le fiu eu mamă. Ii încălzeam, le dădeam mâncare, le purtam tot timpul de grijă...

Până acum, la stațiunea noastră s'au obținut rezultate frumoase. Prin încrucișarea rasei „Plymut“ cu „Rod“ am obținut o găină corcitura care dă ouă mai multe și e mai rezistentă. Dintre acestea vom selecționa un nou tip adaptat condițiilor noastre. Din stațiune o parte vor lua apoi drumul G.A.C.-urilor

Mulți spun că nu e nevoie să înveți cum să crești păsările. Așa am crezut și eu la început. Dar nu-i adevărat. Trebuie să ai multe cunoștințe zootehnice ca să obții rezultate frumoase. Eu am citit și am învățat multe despre creșterea păsărilor și am să învăț și mai multe. Căci știu că o profesie îți devine dragă numai atunci când reușești să-i deslegi tot mai multe taine.

Frusina LALA
Brigadieră la Stațiunea experimentală zootehnică Palas.
reg. Constanța

AICI „RADIO LUMINIȘ"

Ca și acum trei luni, în poenița dela marginea pădurii s'au adunat toate viețuitoarele, așteptând nerăbdătoare să înceapă emisiunea de vară a Radio-Luminișului. Și emisiunea nu se lasă așteptată... Deodată megafonul aninat în stejar prinde glas:

Aici Radio-Luminiș. Incepe emisiunea de vară. Calendar, așa cum au oamenii, nu se află în pădure, dar vietățile au ele semnele lor și nu dau niciodată greș.

Cucul ține socoteala zilelor. Azi, s'a sculat cu noaptea'n cap și a cântat de douăzeci și unu de ori: va să zică este 21 Iunie.

Are cuvântul bunica pădurii, bufnița. Să nu vă mirați că are șaptezeci de ani! Bufnița are viață lungă.

— Astă primăvară la 21 mărțișor, am dat de veste tuturor că ziua a început să crească. Astăzi fiind cea mai lungă zi, o vom sărbatori.

In cinstea ei, fraga și-a pus cercei, s'au îndesit tufișurile, copacii și-au împlinit frunzișurile. Fagul și-a pus frunza în dungă și doinește doină lungă, pe care vântul vine să o fure și s'o cânte în întreaga pădure.

Acum dăm cuvântul prietenului cinтezoi, care vă va spune lucruri noi.

Puișorii mei învață ce le trebuie în viață

Dimineața pe răcoare îmi așez puișorii pe o rămurea în fața mea. Imi desfac aripile ușor și zbor pe o crenguță apropiată. Toți deodată fac la fel ca mine. Au ajuns cu bine fără să se înspăimânte. Apoi îi

învăț să cânte și mă îngrijesc de fiecare în parte. Zbor mai departe și prind din zbor un gândăcel. Ei fac la fel. Azi așa, mâine așa, în curând vor învăța.

Acum, altcineva vă va face o rugăminte. Luați aminte:

Mure coapte cine știe, să-mi comunice și mie

Uf! Ce zăduf! Afurisită blană. Am stat un pic în poiană, dar m'am copt la soare. Ce bine-i în pădure, la răcoare. Și mâncare câtă vrei. Ursuleții mei nu mai prididesc; mănâncă tot ce găsesc: ciuperci, muguri, ouă. Zmeura nouă până se coace mai este. Rog a mi se da de veste în ce colț de pădure se vor coace primele mure. Imi plac mult de tot. Și după miere nu mai pot, dar afurisitele de albine sar pe mine când mă prind la stupul lor. Dar nu-i nimic: face să rabzi un pic de durere mai ales... că-i vorba de miere. La revedere.

Dela corespondentul nostru special Lia Ciocârlia.

Eu pot spune tuturor ce frumos e pe ogor

Eu, ciocârlia cenușie care zbor în zarea albăstrie, am multe de spus. De sus se vede lanul unduind și strălucind ca o maramă aurie. Din loc în loc prin marea de spice își înalță umbreluțele maci sângerii.

Sunt și copii cu cravata roșie la gât. Vin cu gând hotărît să curețe de pe ogoare buruienile stricătoare, muncitorilor dându-le ajutor. Dar pe ogor s'a ivit un alt musafir nepoftit.

Mare tâlhar. Işi face grânar la el în bârlog. E vorba despre hârciog. Știți cum face tâlharul de-și umple hambarul? Să vă povestesc:

Cum hârciogul hoțomanul fură grâul cu toptanul

Toată ziua e pe drum, a pornit-o de pe acum să-și adune boabe în cămară, că peste vară după ce s'o treiera n'o să mai găsească pe câmp ce mânca. Işi rânduiește traiul. Taie cu dinții paiul, freacă spicul un pic și scoate boabe din spic. Apoi începe să le adune și le pune în două pungi lungi, umflate, lângă fălci așezate. Așa cară zi de vară până'n seară la el în cămară. Cât adună? Cine ar putea să spună! Cam o baniță de căciulă. Ce făptură nesătulă!

Vorbește greerele

Cri-cri-cri
Sunt și eu aci!
Eu, greerul
care mi-am oprit cutreierul
Am venit să vă spun
că celor ce pe câmp muncesc
eu le cânt și-i veselesc.

Veste care nu-i poveste

Pițigoi Vioi, cunoscutul nostru corespondent, comunică o veste care nu-i poveste. Stați să-l ascultați.

„Am auzit ieri că un grup de pionieri ca și astă primăvară vor veni iară prin livezi și păduri. Pomii sunt plini de omizi și gândaci.

Care din voi: granguri, cintezoi, mierloi doriți să vă ospătați nu mai stați. S'o pornim chiar acum la drum, până ce pionierii nu încep treaba; pe urmă veniți degeaba".

Să vă spună acum știri și prietenul trifoi

Eu, trifoi vă dau vești și despre noi. Ați auzit, au înflorit florile mele mititele. Le port în buchețele colorate. Așa sunt mai ușor aflate de bondari care umblă hoinari încolo și încoace — nu ca să se joace, ci în căutare de nectar. L-ați văzut pe bondar cum își vâră capul lui gros și păros în buchețel? Când îl scoate din el, parcă-i poleit cu polen aurit. Pe urmă prinde să zboare către altă floare și depune în ea povara grea. Și acum treaba-i gata. Mica mea floare își zămislește semințe noi de trifoi.

Astea-s veștile noi ce-am avut să le spun,

Rămas bun!

Rezultat neașteptat la o sută metri plat

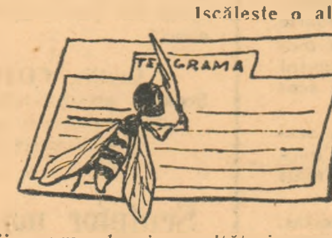
Dăm acum câteva rezultate la concursurile inițiate de un colectiv sportiv și ținute Vineri 18 curent. Rugăm insistent să luați însemnări. La alergări, o sută de metri plat, au participat: o veveriță, iepurașul Codiță și un căprior iute de picior. A mai luat parte la concurs și un pui de urs. Și el a alergat. Căpriorul a fost descalificat pentrucă n'a așteptat plecarea. Iepurașul a rătăcit cărarea. Cât privește veverița, i s'a agățat codița de o buturugă și n'a mai putut să fugă, așa că micul ursuleț s'a dovedit cel mai isteț și a câștigat pe negândite.

Vai de tine, moș Martine

Chiar acum, la închiderea emisiunii, ne-a sosit o telegramă:

„Anunțați pe moș Martin să-și mai pună pofta'n cui. Pregătit ac cu venin. Va fi vai de pielea lui de-o mai încerca să vină.

Iscălește o albină"

Și acum, dragi ascultători, emisiunea noastră a luat sfârșit. Ascultați-ne din nou la 21 Septembrie — Radio-Luminiș emisiunea de toamnă.

Florin IORDĂCHESCU

Deslegări de jocuri

In câteva numere ale gazetei noastre am publicat mai multe jocuri distractive. Iată acum deslegările corecte ale acetor jocuri:

ARITMOGRIF CHIMIC (nr. 14)
Fosfor — Fer — Bariu — Cos tor — Plumb — Uraniu — Mangan. Dela A la B: Fersman.

FUGA CONSOANELOR
(nr. 14)
Primăvara la Moscova.

MONOVERB (2-5)
(nr. 14)
Furca.

„DIN LUMEA BASMELOR"
(nr. 21)

ORIZONTAL: Logofeți — Amu — E — Ol — N — Bărb'e — Cot — Sfarmă — A — L — Ivăr — Mez n — Ospăț — Păcală — Stan — Păsări — Car — Palat — Ci — An — Mosorel — V — Ciuvași — Ușa — Ba — Mari — Spân — A — Feți — M — Șea — Alba — Murg — Aur.

VERTICAL: Coșca — Basm — O — Stancă — Eu — Țipar — I — Far — Van — Mume — Ct — Lansat — Povață — Om — Fr — Păsărilă — Guba — Paloșe — Bu — O — Armăsari — Măr — Fermecate — S — G — Bazar — Lup — Toi — Ilic — Sa — Ileana — Ivan.

„REBUSUL PRIMĂVERII"
(nr. 22)

„Dintr'alte țări de soare pline
Pe unde ați fost și voi străine,
Veniți dragi păsări inapoi
Veniți cu bine!

(Din „Vestitorii primăverii" de G. Coșbuc).

„JOC DISTRACTIV"

Mic — Ion — Han — Aur — Imn — Lac — Ene — Mar — Iaz — Nu — Ele — Sat — Cor — Urs.

In centru: Mihail Eminescu.

Publicăm mai jos numele pionierilor și școlarilor care ne-au trimis deslegările corecte ale acestor jocuri:

Nicolae Sorescu cls. a V-a Lugoj (Monoverb, Aritmogrif chimic, Fuga consoanelor); **Costel Anesti** cls. a V-a Galați (Fuga consoanelor); **Liviu Lisan** cls. a V-a Daia-Sibiu (Aritmogrif chimic); **Tamara Justin** cls. a VII-a Bănești-Suceava (Aritmogrific chimic); **Adriana Spirescu** cls. a VII-a Buzău (Artimogrif chimic); **Ana Popescu** cls. a VII-a Grădiște-București (Din lumea basmelor, Rebusul primăverii); **Viorel Baicu** cls. a IV-a Drăgănești-București (Din lumea basmelor); **Aurica Chiriloaie** — Galați (Din lumea basmelor); **Stela Filip** — Galați (Din lumea basmelor); **Alexandru Stancu** cls. a VII-a Piatra-Pitești (Din lumea basmelor); **Alexandru Domocoș** cls. a IV-a Sibiu (Din lumea basmelor); **Constantin Dragomir** cls. a V-a Odobești-Bârlad (Rebusul primăverii); **Mihai Ermurache** cls. a VI-a Copou — Iași (Rebusul primăverii); **Ion Ilie** cls. a IV-a Bătrâni-Ploiești (Joc distractiv); **Elena Bâscu** cls. a VII-a Techirghiol (Joc distractiv); **Natalia Horhoianu** cls. a VII-a Budieni-Craiova (Joc distractiv); **Dumitru Sanda** cls. a V-a Cârligați-București (Joc distractiv); **Marius Constantinescu** — Lugoj (Joc distractiv); **Baruch Albrecht** cls. a III-a Botoșani (Joc distractiv).

Redacția și administrația: București Piața Scânteii, tel. 7.61.00, 7.60.10. Abonamentele se fac la toate OFICIILE POȘTALE și SECȚIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI. Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin".